

Énekek éneke és a Szent Liturgia

„Nézzétek, az alvilágból, mint győztes tér vissza,
Harmadnapra felébredt a Kedves, sírjánál virrasztottam én is
Jegyeseivel, az Egyházzal Nagyszombat éjszakáján és mondtam:
*Jeruzsálem leányai, kérlek benneteket, ne zavarjátok meg a szerelmemet,
S föl ne ébresszétek, amíg nem akarja.*
Tudtam, hogy eljön, mert a szeretet erősebb, mint a halál.
Tenyerén, lábán, szíve fölött megjelölve, mert szívére tett engem, mint pecsétet.
Halálos szerelmének nyoszolyáján, a kereszten.”

A szent liturgia belesodor Isten világába. Isten csendjére az ember csendje válaszol. Megkezdett örök élet.

„Kelj föl kedvesem, gyere szépségem, nézd elmúlt már a tél, itt van a szőlő metszés ideje”. Ezzel a csodálatos természeti képpel közelíti Isten Izraelt ahhoz a titokhoz, hogy életet akar neki adni. Ezt a szőlőmetszést Isten végzi rajtunk és bennünk.

Nagybőjt az erre való készüllet - készülődés a jegyessel való találkozásra. A Szent három nap a vőlegény és a menyasszony találkozósa.

Fogság után Izrael megtapasztalja, h. Isten véglegesen szereti népét. A fogság óriási hitbéli megpróbáltatás, hisz a vallás és a templom ugyanaz, az a zsidó ember számára, hozzá kötődött.

Jeremiás jövendöl - bezárják - megmenti népét az ateizmustól - az Úr nem hagyja el az ő népét.

Az ószövetség minden szava, melyet a gyermek Izraelhez intéz, csodálatos fényt kap a végső szeretet fényében, hogy Isten a szeretet.

Nagybőjt intenzív készüllet a vőlegénnyel való találkozásra a benne való lét által.

Én 8,6 - A menyasszony a megváltott embert folyton keresi a vőlegényt - ez egész földi életünk.

Ker. Szt. János ír a lélek sötét éjszakájáról, lelki szárazságról. Elválás és találkozás. Az elválás is épp oly szép, mint a találkozás. Elválok, hogy még inkább vele legyek. A szülő ha elbújik gyermeke elől, nem azért teszi, h. ne találja meg.

Vágy szó kétszer szerepel a Szentírásban - bűnbeeséskor és az Én 7,11 -ben. Itt a fordulat, a vőlegény vágyódik a menyasszony után. Abban a kultúrában botrány, hogy a menyasszony keresi a vőlegényt. Csodálkozva kiállt fel a menyasszony, a megváltott, hogy Isten vágyódik utána.

Iz. 62, 4 - Talán el sem merjük hinni. Minden válásban az ember keresi az Istent, kezdi Ádámmal és folytatja. Ez botrány a farizeusok szemében, az elveszett báránynak igen is vissza kell találnia. „Azért jöttem, hogy megkeressem, ami elveszett”

Iz. 51,17: 52,1 : 60,1 - a próféták állandóan ébresztgetik Sión leányát.

Pál: Ébredj fel te álmos, és Krisztus rád ragyog. A ker. élet ébredések sorozata.

A nagybőjtnek misztikája van, inkább mint adventnek, a roráték sejtelve más, nagybőjtben az ember misztikussá válik.

Egyetlen vallás sem, mert arra gondolni, hogy Isten keresi őt, vágyakozik utána. Ez az Egyház léte mélyén élő misztérium 2000 éve idegesíti a világot - Taposd el a gyalázatost. Ami leginkább irritálja a világot, az a legmélyebb titka, hogy Isten szétválaszthatatlanul egyesül az emberrel, magához öleli mindenestül.

Jézus volt az, aki igazán megtapasztalta, hogy a szerelem erősebb a halálnál, mer bele halni az Atya iránti szeretetbe, halálába is Atyára hagyatkozik, mert tudja, hogy a szerelem erősebb halálnál-k.

De nem csak az Atya iránti szeretet jellemző Jézus halálra, hanem az irántunk való szeretetet is.

Ez nagypéntek, ez nagyböjt szelleme. Nagypéntek csendje és megrendült liturgiája áthatja az egész nagyböjti készülletünket. A csend és a megrendültség minden Szentmisén arra a nagypénteki misére gondol, amit maga Jézus mutatott be.

„Nagycsütörtök nagypéntek fényében válik érthetővé:” Mert szerette övéit, akik a világban voltak. Az első Szentmise zsidó rituális keretben történt.

Isteni mélységű misztérium, az Atya megrendül az ember Jézus láttán, Neki semmije, senkije nincs csak az egyszülött szerelmes Fia, akinek mindent megad, amit kér. „Bocsáss meg nekik!”. Ez a megváltás.

A Lélek kiárad az Atyától Jézus minden szavára, így jön létre az Eukarisztia, a megbocsátás szentsége.

Nagyszombaton kezdődik az ünnep, mely soha nem ér véget. Ez a napot az egyház identitásának a legmélye, a jegyesek találkozása. Csak így kerül helyére a szent liturgia, ha az Egyház jegyesi mivolta felől közelítjük.

A liturgia találkozás Istennel, sokakban azonban még a vágy sincs meg.

A szerelmesek együttléte az ünnep, mely forrás a hétköznapiak számára, de mikor nincsenek együtt az is a szerelem ideje.

Előbb létezett, mint a Szentírás. Az Egyház előbb misézett, csak utána kövültek meg a szavak. A menyasszony és a vőlegény levelezése, melyet csak a menyasszony érthet meg - Egyház, mert neki szól. Belőle nőtt ki a Szentírás ezért az övé.

A liturgia semmit nem használ hétköznapi értelemben. Nincs haszna, mert megkezdett örök élet. A szeretetnek nincs haszna - ezért futunk a miséről, mert nem látjuk a hasznát.

7-es fiú- miért menjek misére, mi haszna? A jegyes találkozása a jegyesével nem jár haszonnal. Tömjén - félünk tőle. Ingyenesség, imádás, szerelem, játék, udvarlás.

A szeretet illatos, a szerelemben minden szeretet, minden fontos és minden ingyenes.

A liturgia a szemlélődés ideje, belesodródunk a vőlegény vonzásába. Minden misén jelen van nagyszombat öröme, a feltámadás fénye.

Nem szabad elkapkodnunk, végig rohannunk, sietve lecsupaszítani. Liturgikus ünneplésünkben nem a protestáns egyházaktól kell tanulni, inkább az ortodoxoktól. Egy nagyszombat 7 - 8 óra állva. A pap nem néz hátra mennyien vannak a miséjén, akkor is énekel és tömjénezik ha ketten vannak.

A Szent Három Nap így ragyog át a nagyböjten, melyre a visszafogottság, a csönd és az elmélyülés a jellemző, hogy húsvét éjszakáján szívünkben, lelkünkben a feltámadt Úr öröme, ujjongása áradjon, melyet semmiféle tengervíz nem képes eloltani.